

EL SETRILL

Els mòbils que ens mouen

La tècnica fa miracles. O coses inimaginables fa uns quants anys. El telèfon mòbil n'és una d'elles. Siguis on siguis, sempre pots respondre a una trucada. Això, ens dóna autonomia i llibertat de moviment. Sense cap dubte és un mitjà modern meravellós i de gran utilitat que se'ns ha posat al nostre abast: ens fa grans serveis i no garanteix cap control. I encara tot allò que ens permetrà en un futur ja immediat.

Aquesta menuda eina de comunicació ens pot fer esclaus... o ens pot fer oblidar les mínimes normes d'educació, de respecte i de convivèn-

cia. Que els mòbils sonen, una, dues i més vegades en conferències, reunions, etc. no sembla pas ser signe de delicadesa, finor, interès o respecte. O és que vivim contínuament sota la pressió de les urgències i els casos greus?

I en els actes religiosos de les esglésies... increïble! Que sonen els mòbils, es respongui o es surti de l'església tot parlant és una realitat evident. I no de la part de persones joves, sinó de gent gran i practicant. I val a qüestionar: què hi fem en les Eucaristies i en els actes litúrgics? Quin valor donem als sagraments, especialment

a l'Eucaristia? Com a prevere tinc la impressió que celebrem quelcom de molt secundari, de molt residual en la nostra vida. Tan poca importància donem a l'escolta de la Paraula i a la pregària comunitària? No són escenes que mostren la banalització de l'Eucaristia en les nostres comunitats cristianes? Els «miracles» de la tècnica... no van a missa!

Josep Alexandre Baró Ania

Delegat de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida